

Wyrok
Sądu Rejonowego w Siedlcach - VII Wydział Karny
z dnia 18 stycznia 2016 r.
VII K 694/14

Argumenty prawne - ważne fragmenty uzasadnienia

„Dostawcy usług internetowych i operatorzy usług telekomunikacyjnych są obowiązani przechowywać i udostępniać dane organom wymiaru sprawiedliwości tylko za okres 12 miesięcy wstecz od chwil zażądania.”

Patrz podobne

„Tak sformułowany przedmiot procesu karnego jakim jest czyn nie spełnia ustawowych wymogów oskarżenia i nie daje podstaw do merytorycznego rozstrzygnięcia innego aniżeli uniewinnienie.”

Patrz podobne

„W sytuacji gdy Sąd uniewinnia oskarżonego nie ma podstaw do stawiania mu jakichkolwiek ograniczeń jego swobody w zakresie jego wypowiedzi.”

Patrz podobne

„Nie można w trybie prywatnoskargowym zarzucić mu umyślnego przestępstwa znieważenia czy zniesławienia przez to, że dopuścił do opublikowania tego rodzaju treści na redagowanym przez siebie portalu.”

Patrz podobne

Skład sądu

Sentencja

Sąd Rejonowy w Siedlcach - VII Wydział Karny

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 01.06.2015 roku oraz 11.01.2016 roku w S.

sprawy : Z. R. syna E. i A. z domu D.

urodz. (...) w S.

oskarżonego o to, że :

W okresie od dnia 26 października 2010 roku do dnia 4 sierpnia 2011 roku publicznie zniesławił oraz znieważał K. Z. za pomocą środka masowego komunikowania się w ten sposób, że w redagowanym przez siebie portalu (...) zamieścił jego wizerunek opatrzonego jego imieniem i nazwiskiem oraz napisem „Nie karm trola!” oraz notkę zatytułowaną „K. Z. o sobie...” a następnie dopuścił do zamieszczenia pod tym wizerunkiem i notką przez odwiedzających niepochlebnych dla pokrzywdzonego komentarzy w których zawarte zostały kierowane pod jego adresem słowa wulgarne i powszechnie uznane za obelżywe tj. o czyn z art. 212 § 2 KK w zb. z art. 216 § 2 KK w zw. z art. 11 § 2 KK

ORZĘKA

Oskarżonego Z. R. uniewinnia od dokonania zarzucanego mu czynu.

Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. W. kwotę 531,36 złotych tytułem wynagrodzenia z urzędu) w tym podatek VAT w kwocie 99,36 złotych).

Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. G. W. prowadzącego Kancelarię Adwokacką ul. (...) (...) S. wynagrodzenie za obronę sprawowaną z urzędu w drodze pomocy prawnej w kwocie 442,80 złotych) w tym podatek VAT w kwocie 82,80 złotych).

Kosztami postępowania obciąża oskarżyciela prywatnego do wysokości poniesionego ryczałtu, w pozostałym zakresie koszty przejmują na rachunek Skarbu Państwa.

Uzasadnienie

W sprawie z oskarżenia prywatnego K. Z. przeciwko Z. R. Sądu Rejonowy w Siedlcach ustalił co następuje:

Oskarżyciel prywatny K. Z. w dniu 09. 08. 2011 roku wystąpił do Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z aktem oskarżenia przeciwko Z. R., jako redaktorowi naczelnemu portalu internetowego „Afery prawa” iż „na tak fałszywie stworzonej stronie pojawia się fałszywe oskarżenie oraz stosowana jest nagonka na mnie mająca charakter nękania stalkingu a także pojawiają się groźby karalne stosowane przez te osoby”

Wskazał, że czyn taki ścigany jest z art. 212 i 216 kodeksu karnego) vide k 2/

Następnie oskarżyciel prywatny został wezwany do uzupełnienia braku tegoż aktu oskarżenia, poprzez precyzyjne wskazanie kogo i o co oskarża) pismo k 11 akt/

Realizując wezwanie Sadu oskarżyciel prywatny w dniu 23 sierpnia 2011 roku złożył pism) k 15-16 akt) w którym sprecyzował, iż oskarża Z. R., który jako redaktor naczelny (...) portalu internetowego założył na tym portalu m. stronę pod tytułem „K. Z. o sobie” w dodatku publikując bez zgody i wiedzy oskarżyciela jego zdjęcie. Zamieścił tam oprócz informacji prawdziwych także nieprawdziwe, wręcz kłamstwa i pomówienia oraz fałszywe oskarżenia pod adresem oskarżyciela a dokonał tego w dniu 26 października 2010 roku.

Na dowód tego przedstawi cytat z powyższej strony) vide pismo procesowe oskarżyciela prywatnego) k 15-16). Wskazał też, że Z. R. czynu swego kwalifikowanego z art. 212 i 215 KK dopuścił się w okresie od 26 października 2010 roku do dnia wniesienia aktu oskarżenia tj. do dnia 4 sierpnia 2011 roku.

Przy pierwszym rozpoznaniu sprawy oskarżyciel prywatny sformułował zarzut przeciwko Z. R.) vide protokół rozprawy z dnia 24.09. 2013 roku k 309 akt).

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy K. Z. na pytanie Sądu w jakim kształcie popiera akt oskarżenia stwierdził, że popiera zarzut przypisany w pierwszym wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 17. 06. 2014 roku i jaki sformułował na rozprawie w dniu 24.09. 2013 roku) k 480 v).tj oskarża Z. R. o to, że: w okresie od lutego 2011 roku jako osoba odpowiedzialna i decydująca sprawująca funkcję redaktora naczelnego czasopisma internetowego (...) wyraził zgodę na umieszczenie w ww. czasopiśmie ośmieszających fotomontaży przedstawiających oskarżyciela prywatnego w damskim kostiumie kąpielowym oraz jako Żyda, które to pomówienia mogły narazić go na utratę zaufania potrzebną do wykonywania przez niego działalności oraz jednocześnie wyraził zgodę na znieważenie oskarżyciela poprzez wyrażenie zgody na zamieszczenie obraźliwych wpisów pod tymi fotomontażami m. in „nie karm trolla” tj. o czyn z art. 212 § 1 KK w zb z art. 216 § 2 KK w zw. z art. 11 § 2 KK) vide odpisy zdjęć dołączonych przez oskarżonego k 4, 76 akt/

Oskarżyciel prywatny K. Z. zeznał (k 308-309, 480v-481, 548v-549), że od kilku lat jest znajomym Z. R., nawet współpracowali razem, jednak od 2005 roku „zaczęły do niego dochodzić słuchy”, że Z. R. nie jest mu przychylny. W 2010 roku zobaczył, że na portalu (...)znajduje się tzw. podstrona, stworzona rzekomo jako strona K. Z.”, pojawiło się też jego zdjęcie. Gdy oskarżyciel próbował wejść na tę podstronę, jego posty albo nie ukazywały się albo były kasowane. Oskarżyciel twierdził, że Z. R. jest tu przez niego oskarżonym gdyż on stworzył tę podstronę, na pewno też dokonał obraźliwych wpisów, zachęcał też innych do wpisów gdyż chciał w ten sposób zniszczyć oskarżyciela. Zdaniem oskarżyciela sformułowany przez niego zarzut na rozprawie w dniu 24 września 2013 roku jest tożsamy z zarzutem pierwotnym aktu oskarżenia.

Oskarżony Z. R. przesłuchany w miejscu zamieszkania) vide protokół przesłuchania k 370 kt 507, 526) wyjaśnił, że nie przyznaje się do zarzutu, zaś strona internetowa poświęcona pan M. nie istnieje już od około 2 lat z uwagi na to, że obrażał on inne osoby, które poprosiły go aby wykasować tę stronę gdyż czują się pomówione.

Sąd zważył co następuje:

Zarzuty postawione Z. R. przez K. Z. nie są zasadne a zgromadzony materiał dowodowy nie pozwala na przepisanie mu winy.

Oczywistym jest, że Z. R. jest redaktorem portalu internetowego (...) który jest dostępny dla szerokiego grona odbiorców w Polsce i za granicą, wystarczy w wyszukiwarce internetowej wpisać adres: www.aferyprawa.eu.

Portal ten nie ma statusu czasopisma a rola oskarżonego sprowadza się do prowadzenia tegoż portalu czyli udostępniania osobom uważającym się za pokrzywdzone przez szeroko pojęty Wymiar Sprawiedliwości, przestrzeni do publikowania swoich różnorodnych opowieści i doświadczeń. Każdy może zamieścić tam swój komentarz na forum dyskusyjnym, czego dowód przedstawił oskarżony Z. R. w sporządzonych wydrukach (vide k 57- 65).

W związku z powyższym oczywisty jest, że Z. R. nie panował nad treścią komentarzy i wpisów dyskusyjnych, czy też inaczej mówiąc, nie miał wpływu na treści publikowane przez inne osoby. Przede wszystkim brak jest dowodu na to, że publikacja którą oskarżyciel prywatny poczuł się znieważony a którą przedstawił w swym piśmie z dnia 23.08. 2011 roku (k 15-16) została zamieszczona przez oskarżonego jak również brak jest dowodu, że jest on autorem tych treści. Niewątpliwie z obiektywnego punktu widzenia są to treści uwłaczającej czci i godności oskarżyciela prywatnego.

Odrębną kwestią jest zasadność treści zarzutu stawianego oskarżonemu, na co zwrócił już uwagę Sąd Okręgowy w Siedlcach uchylając poprzedni wyrok skazujący. Oskarżyciel w piśmie z dnia 4 sierpnia 2011 roku sformułował treść zarzutu w sposób bardzo nieporadny i w kolejnym swoim piśmie z dnia 23 sierpnia 2011 roku wezwany przez Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim niejasno sprecyzował swoje zarzuty, zaś Sąd Rejonowy w Siedlcach przy pierwszym rozpoznaniu sprawy skorygował ten zarzut i jednocześnie skazał oskarżonego wychodząc poza zakres pierwotnego aktu oskarżenia, jak słusznie zauważył to Sąd Okręgowy w Siedlcach uchylając wyrok Sadu I Instancji.

Należy nadmienić, że Sad I Instancji jest bezwzględnie związany zapatrywaniami przedstawionymi w uzasadnieniu Sądu II Instancji. Natomiast Sąd Okręgowy w Siedlcach jednoznacznie zwrócił uwagę na powyższą rozbieżność w zarzucie prywatnego aktu oskarżenia oraz w czynie przypisanym oskarżonemu w wyroku i przy ponownym rozpoznaniu sprawy zalecił przeprowadzenie postępowania dowodowego zmierzającego do ustalenia, czy oskarżony Z. R. dopuścił się czynu w postaci określonej w piśmie z dnia 23. 08. 2011 roku.

W związku z powyższym Sąd Rejonowy przy ponownym rozpoznaniu sprawy zażądał od oskarżyciela prywatnego stanowczego i jednoznacznego określenia o co oskarża on Z. R.. Oskarżyciel prywatny poparł oskarżenie w kształcie przyjętym w opisie dokonany przez Sąd Rejonowy przy pierwszym rozpoznaniu sprawy, który to opis -wyraźnie należy podkreślić różni się zasadniczo z opisem przyjętym w piśmie oskarżyciela prywatnego do Sadu stanowiącym pierwotny akt oskarżenia

Zarzut stawiany w takiej formie nie jest właściwy, ponieważ wychodzi poza ramy pierwotnego aktu oskarżenia – co należy ponownie wskazać- było przyczyną uchylenia wyroku.

Podnosząc kwestię zaleceń Sądu Okręgowego Sąd Rejonowy w toku procesu władny był uznać, że nie jest możliwe ustalenie nr IP komputera czy serwera na którym zostały udostępnione treści opisywane przez oskarżyciela które miały się znaleźć na portalu (...).

Nie jest możliwe wypełnienie wytycznych Sądu Okręgowego odnośnie ustalenia nr IP komputera z którego udostępniono przedmiotowe treści w przestrzeni internetowej z uwagi na to, że opłynęło już przeszło 5 lat od chwili publikacji tych treści. Dostawcy usług internetowych i operatorzy usług telekomunikacyjnych są obowiązani przechowywać i udostępniać dane organom wymiaru sprawiedliwości tylko za okres 12 miesięcy wstecz od chwil zażądania. Ponadto, co zgodnie stwierdziły obie strony procesu, nie jest możliwe uzyskanie tego rodzaju danych, a jest to tym bardziej utrudnione i wręcz niemożliwe, że portal (...) funkcjonuje na serwerze za granicą tj. w Niemczech, gdzie czas przechowywania danych IP jest jeszcze krótszy.) odpis opinii k 83-90 wydanej w sprawie II K 173/10 Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim) i retencja danych teleinformatycznych wynosi 3 miesiące Tymczasem od wniesienia aktu oskarżenia upływa 5 lat.

Odnosząc się do merytorycznych treści przedstawionych przez oskarżyciela w piśmie z dnia 23. 08. 2011 roku to stwierdzić należy, że jest to cytata z portalu (...) k 15-16) kserokopia zdjęcia rzekomo zamieszczonego na tym portalu (k 4 akt) i poza oświadczeniem oskarżyciela prywatnego brak jest dowodu skąd ten wpis pochodzi, skąd jest pobrany natomiast na portalu wskazanym przez oskarżyciela nie ma już wskazanych przez niego materiałów) o czym aktualnie można się przekonać wpisując hasło „Afery Prawa, K. Z.”, brak więc jest jednoznacznego dowodu, że materiały te zostały w takim kształcie opublikowane, nawet obecnie nie można odnieść się do tego kiedy takie materiały zostały opublikowane.) zeznał w tym aspekcie oskarżyciel na k 502v i wyjaśnił oskarżony na k 526 oraz świadek P. P. k 418v-419, który zupełnie nie jest związany z portalem (...)/

Zarzut oskarżyciela zamieszczony w piśmie z dnia 4 sierpnia 2011 roku jest nieokreślony i pismo procesowe inicjujące postępowanie nie spełnia wymogów aktu oskarżenia albowiem nie wskazuje precyzyjnie osoby której oskarżyciel zarzuca przestępstwo, wskazując jednocześnie 8 innych osób które jego zdaniem powinny być oskarżone. Na dalszym etapie

postępowania dopiero wezwany przez Sąd do osunięcia braków pisma procesowego wskazał jako oskarżonego Z. R. pomijając 7 pozostałych wskazanych w tym piśmie osób.

Ponadto oskarżony w piśmie tym nie wskazał czasu, miejsca oraz znamion ustawowych i prawidłowej kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego Z. R.. Wskazał to później na wezwanie Sądu który to Sąd jednak wychodząc poza ramy sprecyzowanego aktu oskarżenia skazał Z. R. za czyn nie objęty tymże aktem oskarżenia lecz opisany w sposób dość dowolny w wyroku w oparciu o żądania i sugestie oskarżyciela prywatnego wyartykułowane w toku postępowania.

Tak sformułowany przedmiot procesu karnego jakim jest czyn nie spełnia ustawowych wymogów oskarżenia i nie daje podstaw do merytorycznego rozstrzygnięcia innego aniżeli uniewinnienie.

Ponadto żądanie oskarżyciela aby zabronić Z. R. prowadzenia strony (...) (vide wyjaśnienia k 481 akt) jest nieuprawnione albowiem Sąd zabronić takiego zachowania mógłby tylko w granicach prawa, stosując środek karny i to tylko w razie skazania. W sytuacji gdy Sąd uniewinnia oskarżonego nie ma podstaw do stawiania mu jakichkolwiek ograniczeń jego swobody w zakresie jego wypowiedzi .

Sam fakt, że wpis pojawił się na portalu prowadzonym przez Z. R. nie czyni go odpowiedzialnym za treść wyświetlone na tym portalu w sytuacji gdy brak jest dowodu, że to on jest ich autorem. Nie można w trybie prywatnoskargowym zarzucić mu umyślnego przestępstwa znieważenia czy zniesławienia przez to, że dopuścił do opublikowania tego rodzaju treści na redagowanym przez siebie portalu.

Reasumując podniesione powyżej okoliczności skutkowały koniecznością wydania przez Sąd wyroku uniewinniającego Z. R. .

Orzeczenie o kosztach postępowania uzasadnia art. 632 pkt 1 KPK.

Mając powyższe na względzie Sąd orzekł jak w wyroku.